

τῆς νέας γενεᾶς; τοιοῦτοι πολιτικοὶ θὰ ἀπονεύωσι δικαι-
σύνην εἰς τὴν κοπιῶσαν νεολαίαν; τοιοῦτοι βαναυσουργοὶ
θὰ διεγείρωσι τὴν ἀμίλλαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν νέων;
τοιοῦτοι ἐμβαλῶνται θὰ συνκισθανθῶσι τὸ πρὸς τοὺς ἐπι-
γενομένους ὕψιστον καθήκον καὶ θὰ ρίψωσι τὸν σπόρον τῆς
τιμῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ μέλλοντος;

Ἡ ἐγκληματικὴ αὕτη ἀφροντισία περὶ τῆς νέας γενεᾶς
δὲν ἀποκρύπτομεν ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ἐπικινδυνωδέστερον σύμ-
πτωμα τῆς φαύλης ἡμῶν πολιτικῆς καταστάσεως· ὅπου τὸ
μέγιστον τῶν καθηκόντων τῆς κυβερνήσεως παραγκωνί-
ζεται, ἐκεῖ ἡ νόσος δύναται νὰ καταστῇ ἀνίατος. Ἀλλὰ γρά-
φοντες ταῦτα, δὲν σκοποῦμεν νὰ φιλοτιμησώμεν τοὺς κυ-
βερνήτας ἡμῶν· πρὸ πάντων προσπαθοῦμεν ν' ἀφυπνίσω-
μεν τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως τῆς νεολαίας· διότι
μόρφως ἀγαθὴ καὶ ἀληθὴς ἐπιστήμη εἶνε αὐτοσυντηρήσις
καὶ ὁ ἡθικὸς ἄρτος τῶν νέων. Ἡ πολιτικὴ ἀπεξένωσε τὴν
νεολαίαν σήμερον πάσης δυνάμεως καὶ πάσης συμμετοχῆς
ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ, τοῦτο δὲ εἶνε καὶ ἐπιβλαβὲς εἰς τὰ συμ-
φέροντα τῆς πατρίδος καὶ αἰσχυνηλόν. Οἱ παλμοὶ τῶν
νέων καρδιῶν πρέπει νὰ εἰσακούωνται ἐν τῇ ἡθικῇ καὶ πο-
λιτικῇ τῆς κοινωνίας τάξει· διότι οἱ παλμοὶ οὗτοι εἶνε πᾶν
ὅ,τι ἡ φύσις ἡδύνατο νὰ πλάσῃ εὐγενέστερον· κοινωνικὸς
καὶ πολιτικὸς μηχανισμὸς, κινούμενος ἄνευ νεολαίας, εἶνε
τεχνητὸν τερατούργημα ἀνάξιον ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, εἶνε
σῶμα ἄνευ καρδίας καὶ καρδίᾳ ἄνευ αἵματος καὶ αἷμα ἄνευ
θερμότητος καὶ θερμότης ἄνευ θελήσεως καὶ θέλησις ἄνευ
ψυχῆς. Ἄν λοιπὸν ἡ πολιτικὴ στερῇ τὴν νεολαίαν φωνῆς,
ἡ νεολαία πρέπει νὰ κραυγάζῃ· ἂν στερῇ αὐτὴν κοινωνικῆς
θέσεως, ἡ νεολαία πρέπει νὰ συμπαγῇ εἰς δύναμιν· ἂν ἡ
πολιτικὴ θέλῃ τὴν νεολαίαν κοιμωμένην, αὕτη πρέπει νὰ
διανοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα ἴδῃ ποίος λυμαιῶν σπαταλᾷ
ἀνθρωπὸν τὴν πολυτίμον αὐτῆς κληρονομίαν, ἢ τὴν διαχει-
ρῶσιν μετ' ὀλίγον θ' ἀναλάβῃ αὐτὴ ἡ νεότης ἵνα ἐξασφαλίσῃ
τὴν τιμὴν, τὴν εὐζωίαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἄλλως τε καὶ εἶνε παράλογον νὰ περιμένωμεν τὴν βελ-
τίωσιν τοῦ μέλλοντος παρὰ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἐγγηρασάν-
των· τὸ δένδρον τὸ πονηρὸν τοιούτους θὰ παραγάγῃ καρ-
πούς. Ἐκαστος τῶν κρατούντων πολιτικῶν πέραν τοῦ τά-
φου οὐδὲν ὑπολογίζει· πρέπει νὰ ὑπολογίζωσι τὸ μέλλον
ἐκεῖνοι εἰς οὓς ἀνήκει ὁ μέλλων κόσμος· ὅταν τὸ παρὸν βλά-
πτῃ τὸ μέλλον, πρέπει πρῶτον νὰ καταστῇ ἀβλαβές, ἂν
θέλωμεν τὸ μέλλον ἀκέραιον. Ἡ ἑλληνικὴ νεολαία ἔχει μεί-
ζονα καθήκοντα πρὸς τὴν πατρίδα σήμερον, ὅτε ὁ σάραξ
τῆς διαφθορᾶς ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια αὐτῆς· ὅταν ὁ πα-
τήρ ᾔνῃ ἐκδοτος εἰς τὴν μέθην, ἐπιβάλλεται τῷ υἱῷ μεγα-
λειτέρα τῆς συνήθους νηφαλιότης, ἄλλως ὁ οἶκος θὰ καταρ-
ρεύσῃ ἀναποφεύκτως. Ὡς νέοι, ἀλλὰ σύνετε βοηθοῦντες ἀλ-
λήλους καὶ τὴν πατρίδα καὶ πολεμοῦντες τὸν κοινὸν ἁ-
γῶνα· μὴ κρύπτεσθε ἐντὸς τῆς κοινωνίας ταύτης, ἐν ἣ ἡ
πολιτικὴ κατέστη βόρβορος καὶ ὁ βόρβορος ἐξουσία· μηδὲ
ἀρκεσθῆτε μόνον οἰμώζοντες καὶ ταλανίζοντες, ὅτε δύνα-
σθε ν' ἀγαπήσῃτε τὴν Ἑλλάδα τελεσφορώτερον· μὴ εἴπητε
«τὸ φρόνιμον γῆρας» ἢ «τὸ πολυπείρον γῆρας», διότι ἡ
πεῖρα τὴν ὁποίαν κατέχουσι οἱ πρεσβύτεροι σήμερον εἶνε ἡ
πεῖρα τῆς ἀφροσύνης, τῆς ἀβελτηρίας, τῆς ἀτονίας καὶ τῆς
παρακμῆς. Φρόνιμοι εἶνε οἱ θέλοντες νὰ ζήσωσιν, οἱ δὲ μὴ
νέοι πολιτεύονται σήμερον ὥσπερ ἦσαν πτώματα πρὸ μιᾶς
ἐκατονταετηρίδος. Ἴνα καταστῇ ἐλπίς πρέπει νὰ καταστῇ
πρῶτον δύναμις ἡ νεότης, κατόπιν τῆς ὁποίας σπενδουσαι
τανύουσι τὰ χρυσόβροχα πτερὰ ἢ πρόδοις καὶ ἡ τύχη. Ὡς

νέοι, τιμᾶτε σήμερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἵνα τιμήτῃτε αὔριον τὴν
πατρίδα.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀπὸ τῶν μέσων ἔτι τοῦ Αὐγούστου ὑποπτα κρούσματα
τύφου ἤρξαντο ἀκούμενα ἐν τῇ πόλει μας. Δυστυχῶς πλη-
ροφоруόμεθα ὅτι τὸ κακὸν ἀπειλεῖ νὰ ἐπιτεθῇ. Καὶ εὐαρίθ-
μους μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος λογίζεται ὅτι προσέβαλεν ἡ φο-
βερά νόσος, τῆς ὁποίας μαύρην ἀνάμνησιν διατηρεῖ ἡ πόλις
τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' ὅμως δέξυτατα. Εὐχόμεθα νὰ μὴ προχω-
ρήσῃ τὸ κακὸν καὶ νὰ μὴ μείνουν οἱ ἀρμόδιοι μὲ σταυρωμέ-
να χέρια, νὰ καταβάλουν πᾶσαν φροντίδα καὶ πρόνοιαν, πρὶν
ἐκραγῇ τὸ κακὸν, ὃ μὴ γένοιτο, καὶ ἐνεργοῦν τότε ὡς παρα-
ζαλισμένα.

Ἀπὸ τὸ Ἀργοστάλιον τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἐξήχθη χθὲς στα-
φιδόκαρπος ἐγχώριος δι' ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου διὰ Γαλλίαν
μέσον Κερκύρας λίτραι 58,344. Διὰ δὲ ἑλλανδικοῦ «Κά-
στωρ» δι' Ὀλλανδίαν λίτραι 563,752.

Ὁ νομάρχης Ἀκαρνανίας ἀναφέρει εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ
σημερινοῦ τηλεγραφήματός του ὅτι οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βο-
νίτσας φυγόντες Ἡλίας Τσόρας καὶ Χαράλ. Ἀλοδώνης προ-
σῆλθον παραδοθέντες εἰς τὸν εἰσαγγελεὰ Λευκάδος· ἐπίσης
καὶ οἱ φυγόντες Κωνσταντῖνος καὶ Δημήτριος Καραγιάν-
νης. Συνελήφθησαν δὲ οἱ φυγόντες Εὐθύμιος καὶ Εὐάγγελος
Παπαζώνης. Ἡ καταδίωξις λοιπὸν ἐξακολουθεῖ.

Διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 25 Αὐγούστου ἀναφορᾶς του πληροφορεῖ
ὅτι οἱ φυγόντες Νικόλαος Μάρκος καὶ Χρῆστος Λύτρας
προσῆλθον εἰς τὸν κατωκάμην βένν Φιλιππιάδος. Ἐν δὲ τῇ
ἐπαρχίᾳ Ναυπακτίας ἐκτὸς τῶν συλληφθέντων δύο φυγοδί-
κων συνελήφθη καὶ ὁ ἐκ τῆς Δωρίδος Σπ. Κυρκόντζελος.

Ἡρξάτο σήμερον ἀπὸ τῆς 9ης δικαζομένη ἡ περιώνυμος
δίκη Σκουζέ· τὸ Δικαστήριον συνέκειτο ἐκ τῶν κυρίων Βουλ-
γαρη Προέδρου, Δραγούμη, Ι. Ζέππου, Κατσάμβα καὶ Μο-
σχούλα. Δικηγόροι τοῦ κ. Σκουζέ **πέντε**, οἱ κύριοι Μίλησις,
Ροντήρης, Μπουφίδης, Τυπάλδος καὶ Γκινάκας. Δικηγόροι
τῆς νέας οἱ αὐτοὶ πάντοτε, Ἀραβαντινὸς καὶ Μομφεράτος.
Δημόσιος κατήγορος ὁ ἀντισαγγελεὺς κ. Λάλωσις. Γραμ-
ματεὺς ὁ ὑπογραμματεὺς κ. Γρ. Εὐστρατιάδης.

Ὁλη ἡ πρὸ μεσημβρίας συνεδρίασις κατηναλώθη εἰς ἐν-
στάσεις τῶν κυρίων δικηγόρων ὅπως μὴ παρουσιασθῇ ἡ πα-
θοῦσα ὡς ἐνάγουσα. Μόνον ὁ κ. Τυπάλδος ὡαίλει μίξιμην
ῥα. Τὸ Δικαστήριον διεσκεφθῇ καὶ **ἀπέρριψεν ὅλας τὰς**
ἐνστάσεις τῶν κυρίων δικηγόρων.

Μετὰ μεσημβρίαν ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη.

Τὰ περὶ Κωπαίδος ἤρχισαν φαίνεται νὰ ἀπασχολοῦν καὶ
τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους.

Διατί αὕτη ἡ καταδίωξις τοῦ ἐλεγκτοῦ τελωνείου κ. Ρε-
διάδου; Ἄρα γε διότι διεκρίθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ σχετικὴ
πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους ἐπὶ δραστηριότητι, εὐγενείᾳ
καὶ τιμότητι; Ἀπὸ Πειραιῶς, ὅπου ὅλον τὸ ἐμπόριον μιᾷ

φωνῇ ἀνεγνώριζε τὴν ὑπεροχὴν του, μετετέθη εἰς Πάτρας καὶ σήμερον ἡ «Ὠρα» ἔχει τὴν ἀνέδειαν νὰ γράφῃ ὅτι ὁ μὴ ἐγκατασταθεὶς ἔτι εἰς τὴν θέσιν του κ. Ρεδιάδης μετατίθεται εἰς Βόλον. Ἄρχισε, ἀδελφε, νὰ κλέπτῃς, διὰ νὰ γλυτώσῃς ἀπὸ αὐτὸ τὸ συχνὸν ἐκσφενδόνισμα!

Μεγαλειότατε νεροκράτωρ Κάσκα! Νερὸν εἰς τὴν βρύσιν τοῦ γραφειοσπητιοῦ μας καὶ κάμει καλὰ μὲ τὸν Νοικοκύρην μας. Δὲν πιστεύομεν νὰ συμφέρῃ εἰς τὴν πόλιν ἡ λύσσα τῶν δημοσιογράφων!

Η 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Τίς τὴν ἐνθυμείται τὴν πτωχὴν; Πρὸ τῆς Πρώτης Σεπτεμβρίου ὠχρίασεν αὐτή! Τὰ ἐπιπλα τῆς μετοικεσίας ἐμάρανταν τὰ ἄνθη τῆς ἐλευθερίας. Περισσότερον ἐνθυμούμεθα τὰ ὀνόματα Μανιατῶν, οἵτινες, χωρὶς νὰ τὰ θραύσουν, μετεκόμισαν κάτοπτρα καὶ κλειδοκύμβαλα, ἢ τὰ ὀνόματα τῶν στρατηγῶν Καλλέργη καὶ Μακρυγιάννη, οἵτινες χωρὶς νὰ θραύσουν καμμίαν κεφαλὴν ἀπέσπασαν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ὁθωνος τὸ Σύνταγμα τῆς Γ'. Σεπτεμβρίου.

Ἄλλὰ διατί καὶ νὰ τὴν ἐνθυμούμεθα; Τί ἔμεινεν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐκείνου; Ὅ,τι μένει ἀπὸ τὸν ναὸν, ὅταν θαυσθῇ τὸ λατρεύμενον εἶδωλον. Τοῖχοι, θόλοι, κίονες καὶ τὰ λοιπά. Ἄλλ' ἡ ψυχὴ, τὸ πνεῦμα, τὸ θρησκευμα, ἡ λατρεία ἀπέπτησαν, ὡς αἱ χελιδόνες φεύγουν τὸ φθινόπωρον, καὶ κρῶζουν ἐπὶ τῆς στέγης οἱ κόρακες, καὶ στοιβάζεται ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὁ κονιορτὸς καὶ πλέκουν εἰς τὰς πρὶν στυλβούσας γωνίας τοὺς ἴστους αὐτῶν αἱ ἀράχναι.

Τί ἔμεινεν ἐκ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου! Ὁ βασιλεὺς περιοδεύων, οἱ ὑπουργοὶ σατραπεύοντες, οἱ βουλευταὶ ρουσφετολογούντες, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐξαγοραζομένη ἢ χαρίζομένη. Ποῦ ὁ κυρίαρχος λαός; Κατὰ τετραετίαν ἄγεται εἰς τὰς κάλπας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγελαῖος, ἵνα ἐκλέξῃ τοὺς χοιροβοσκούς του. Ποῦ ἡ ἐλευθερία του; Ἐρωτήσατε τὰς σελίδας τῆς χωροφυλακῆς, τῶν μεταβατικῶν, τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων του. Ποῦ ἡ ἐξουσία του; Ἀτενίσσατε εἰς τὰς τεθραυσμένας κεφαλὰς του, εἰς τὰ ληστευόμενα ταμεῖά του, τὰ καίόμενα δάση του, τὰ ἀρπαζόμενα κτήνη του, τὰς ἀτιμαζομένας γυναῖκάς του.

Καλλίτερα ποῦ δὲν τὴν ἐνθυμούμεθα τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου! Ἄν ὅμως τὴν ἐνθυμούμεθα, καλλίτερον μνημόσυνον καὶ κόλλυβα καὶ στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς, ἢ πανηγύρεις καὶ ἀναμνήσεις καὶ φωταψίας καὶ ἐορτὰς καὶ ὕμνους.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Ἡ διὰ τοῦ «Αἰῶνος» δημοσιευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ κ. Νομάρχου ἐπανεφέρεν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τὸ δημοτικὸν ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ καὶ τῇ ὁλότῃ αὐτοῦ. Πολλὰς ἀνωμαλίας βεβαίως ἀνεκάλυψεν ὁ κ. νομάρχης, πρὸ πολλοῦ γνωστὰς εἰς ὅλους μας, πολλὰς δὲ ἐπιτιμήσεις δικαίας καὶ ἐν συμπεράσματι ἱκανὰς παραινέσεις ὁρθὰς περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς δημοτικούς ἄρχοντας διαχειρίζεσθαι τὰ τοῦ δήμου. Οὐχ ἥτιον περὶ οὐδεμιᾶς καταχρήσεως ἐγένετο λόγος, ἀλλὰ μόνον περὶ τυπικῶν παραβιάσεων πολλάκις σχολαστικῶν ἄρθρων νόμων, ναυαγούντων συχνὰ ἐναντίον ἐπικειμένων ἀναγκῶν

τῆς ὑπηρεσίας τῆς κακῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου. Οὕτως ἐν πολλοῖς εἰς τὰς παρατηρηθείσας ἀνωμαλίας ὁ δημοσιος εἰσπράκτωρ κ. Α. Παπαλεξανδρῆς ἀπελογήθη ἀποδεικτικώτατα ἐν ἄλλοις δὲ ἐξηγείται ἐν τῇ πρὸς πρὸς τὸν δήμαρχον ἀναφορᾷ του. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ἐκ τῆς δοκιμασίας αὐτῆς θέλει ἐξέλθῃ καθαρὰ ἡ ὑπόληψις τοῦ κ. Παπαλεξανδρῆ.

Καὶ περὶ μὲν ὧν τούτων θέλομεν κάμει μικρὸν λόγον ἐν τινι τῶν προσεχῶν φύλλων.

Ἀλλὰ πῶς συμβιβάζεται ἡ διὰ τοῦ «Αἰῶνος» μετὰ προσποιητῆς ὁδύνης δημοσιεύσεως τῆς Ἐκθέσεως καὶ ἡ ἐπὶ τοὺς πολίτας καὶ τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου αὐτῶν ἐπίρριψις ὅλης τῆς εὐθύνης; Καὶ ποίαν ἄλλην καλλιτέραν διάθεσιν ἠδύναντο νὰ κάμωσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν ἢ νὰ ἐκλέξωσι αὐτὸν τὸν Συντάκτην τοῦ «Αἰῶνος» ἐπὶ τόσας περιόδους; Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, μετ' αὐτοῦ δὲ λόγον ὁλόκληρον σοφῶν καὶ ἐντίμων δικηγόρων, ἀφοῦ δ' αὐτοὶ εἶνε οἱ πολιτευόμενοι ἐν Ἑλλάδι, τὸ τρέχον νόμισμα τῆς πολιτικῆς; Τί ἐκάματα λοιπὸν Σεῖς, κύριοι, ἢ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέτε ὅτι ἐγένοντο, δημοσιεύοντες μὲ μαῦρα γράμματα τὸ χρέος ὅπερ ἔχει ὁ ἄνθρωπος; Διατί σεῖς δὲν ἀνестεῖλατε τὸν χρεωκοπικὸν κατήφορον; Διατί δὲν διεμαρτυρήθητε κατὰ τῶν τελουμένων ἀνωμαλιῶν; Διατί τώρα μόνις, περὶ δυσμᾶς τοῦ συμβουλευτικοῦ Σας βίου ἐξηπνήτατε καὶ συνιστάτε ἐξελεγκτικὰς ἐπιτροπὰς, θέλοντες νὰ στεφανώσητε τὰ παράνομα δι' ἄλλου παρανόμου;

Γνωρίζομεν ὅτι θὰ λουράξετε καὶ εἰς αὐτά, ὅπως εἰς τόσα ἄλλα, εὐχόμεθα ὅμως μεθ' ὑμῶν, εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν ὁ δῆμος νὰ μὴ ἀναδείξῃ τὴν αὐτὴν καὶ πρότερον (δηλαδὴ τὴν καλὸν τύχη περίοδόν σας) ἀδιαφορίαν, ἀλλ' ἐκλέξῃ ἄλλα πρόσωπα, ἂν ὅχι περισσότερα δραστήρια, τοῦλάχιστον ὀλιγώτερον ὑποκριτικά.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ὁ ἀριθμὸς, τὸν ὁποῖον σήμερον φέρει ἐπὶ τῆς ἡλικίας του ὁ νέυλιν Σεπτέμβριος, μοὶ ἐνθυμίζει, ἀποπειρομένῳ ἤδη νὰ καταστρώσω περὶ αὐτοῦ ὀλιγίστας γραμμάς εἰς στήλας ἐφημερίδος — τόσῃ δικαίως τὸ ἀπαιτεῖ ἡ θορυβώδης ἐναρξὶς του, — μοὶ ἐνθυμίζει ὅτι πρὶν εἰσελθῶ εἰς λογαριασμοὺς μαζῇ του, ὁφείλω εὐλαβῶς νὰ ἀποκαλυφθῶ, ὡς ἐν μέσῃ πολυτύρβῳ καὶ παμπληθεῖ ὁδῷ προδιαβαίνοντος σταυροῦ. Ὁ σταυρὸς οὗτος εἶνε ἡ **Τρίτη Σεπτεμβρίου**, καὶ ἰσχυμπληροῦται σήμερον ἡ 39ῃ ἐπέτειος αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἡμέρας τοῦ 1844. Ὑπὸ τοὺς ἥχους τῶν πετάλων τοῦ ἵππου τοῦ Καλλέργη, καὶ τῶν διθυράμβων τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, συνεζεύξαμεν ἐκοῦσαν ἄκουσαν τὴν ἀνήλικον καὶ ἀπλοϊκὴν πατρίδα πρὸς τὸν ἐρμαφρόδιτον, ἀλλὰ σοφὸν αὐτὸν Εὐρωπαῖον Κύριον... Σύνταγμα, ἀπαράλλακτα, ὅπως εἰς τὸν παλῆρό καιρὸ ἡ μόλις ἡβώσα παιδίσκη, ἐπιστρέφουσα μίαν ἐσπέραν ἐκ τοῦ σχολείου τῆς, εὗρισκε τοὺς γονεῖς τῆς, μ' ἓνα παππᾶν, καὶ ἓνα γαμβρὸν, ἐτοιμούς νὰ τὴν στεφανώσουν καὶ μετ' ὀλίγων ἡ νέα μήτηρ, ἐγκαταλείψασα τὸ σχολεῖον, ἐσπαργάνου τὸ νεογνόν τῆς μὲ τὰ πανάκκια τῆς κούκλας τῆς. Ἐκτοτε πολλὰ διαβήματα τολμηρότερα ἐποιήσαμεθα. Ἐξεθρογίσσαμεν βασιλεῖς, ἐφέραμεν ἄλλους, νέον πολίτευμα διεδέχθη τὸ παλαιόν, ἐπλουτίσαμεν εἰς μεγάλους ἄνδρας, σωτῆρας τοῦ κλυδωνιζομένου καὶ ἐς αἰὶ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς πολιτείας, καὶ εἰς πολιτικὰς φατρίας, ἐξεδιώξαμεν αὐλικούς Συμβούλους, κατερρίψαμεν προδοτικὰς